

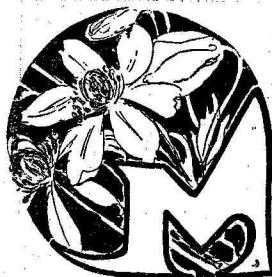

Γ. Ροΐλος.

Ανάμνησις του 1907.

(Καλλιτεχνική Έκθεσις Ζαππείου).

ΕΝ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΛΕΤΩΝ τὴν συλλογὴν παλαιῶν εἰκόνων τοῦ κ. Α. Παπαδήμα ύμπερου ἀρχαιοτήτων ἐν τῇ δὲ φιλίᾳ Αἰόλου, παρετήρησα ἐν ἔργον, τὸ δποῖον κατ' ὅρχας μοῦ ἔκαμεν ἐντύπωσιν διὰ τὸ παράδοξον τοῦ χρωματισμοῦ· κατόπιν ὅμως ἐπισταμένης ἐρεύνης ἐβεβαιώθην ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο ἀνήκει εἰς τὴν Βενετικὴν Σχολὴν τοῦ Τισιανοῦ. Πιθανώτατα δὲ εἰς τὸν μαθητὴν αὐτοῦ, τὸν "Ελληνα ζωγράφον Δομήνικον Θεοτοκόπουλον.

Εἶναι τολμηρὸν βέβαια ν' ἀποφαίνεται τις ἀδιστάκτως περὶ τῶν παλαιῶν ἔργων τῆς τέχνης, οὐχ' ἡττὸν ὅμως ή σπουδαιοτάτη αὕτη ἀνακάλυψις ἐπικυροῦνται καὶ διὰ τῶν ἑκῆς ἀναμμρισθητῶν δοκουμένων, τὰ δποῖα δὲν ἐπιδέχονται οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι εὐρισκόμεθα κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πρὸ ἐνὸς ἔργου τοῦ Δομηνίκου Θεοτοκόπουλου, τοῦ διασήμου "Ελληνος ζωγράφου τῆς Αναγεννήσεως, σπουδάσαντος ἐν Βενετίᾳ παρὰ τῷ Τισιαγῆ.

Ο πίνακας οὗτος, τὸν δποῖον ἔχει δ. κ. Α. Παπαδήμας, ἡγοράσθη παρὰ τινος μεταπράτου, δστις μετέφερεν αὐτὸν ἀπὸ τὰς νήσους, πιθανῶς ἐκ Ζακύνθου.

Παριστὰ τὴν «Ἀποκαθήλωσιν» ἡ μᾶλλον τὴν ἐναπόθεσιν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν τάφον ὑπὸ Ἀγγέλων, κατὰ τὸ τροπάριον: «Η Ζωὴ ἐν τάφῳ...»

Ο τρόπος τῆς συνθέσεως δὲν εἶνε δύσκολον ν' ἀναγνωρισθῇ ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν Σχολὴν τοῦ Τισιανοῦ. Ομοία σύνθεσις περίπου ἔργου τοῦ Τισιανοῦ τοῦ αὐτοῦ θέματος εὑρίσκεται εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Δρέσδης.

Ἐκτὸς ὅμως τούτου, ταινίη σύνθεσις, ὡς ἔγιστα, ἔργον Θεοτοκόπουλου εὑρίσκεται ἐν Ισπανίᾳ· καθόσον ὁ εἰκονογραφημένος κατάλογος τῶν ἔργων τοῦ Θεοτοκόπουλου περιέχει σύνθεσιν ἔργου τοῦ αὐτοῦ θέματος καὶ μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον τῆς συνθέσεως.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ δποῖον καταπληκτικῶς ὅμοιάζει μὲ τὴν τέχνην τοῦ Θεοτοκόπουλου εἰνε, ἐκτὸς τῶν σχημάτων καὶ τῆς συνθέσεως, ὁ χρωματισμὸς αὐτοῦ, ὁ δποῖος ἔχει τι τὸ ἴδιαζον εἰς τὸν "Ελληνα ζωγράφον τῆς Αναγεννήσεως.

Δὲν εἶναι δὲ διόλου παράδοξον καὶ ἀπίθανον τὸ ὅτι δ. Θεοτοκόπουλος ἐπεχείρησε νὰ πραγματεύῃ τὸ αὐτὸν θέμα ἐπανειλημμένως, καθόσον εἶνε γνωστὸν ὅτι πολλοὶ ζωγράφοι τῆς ἀναγεννήσεως ἐπραγματεύοντο τὸ ἴδιον θέμα κατὰ διαφόρους τρόπους βελτιώνυτες τοιουτορόπως τὰ ἔργα των εἰς βαθὺν τελειότητος ἀνεφίκτου.

Ο ἴδιος Θεοτοκόπουλος ἔχει ἄλλον πίνακα ζωγραφήσει: «Ἅιστις τοῦ τυφλοῦ», εἰς δύο διαφορετικὰς συνθέσεις, ἐκ τῶν δποίων δ. εἰς εὑρίσκεται εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Δρέσδης.

Εἶναι ἀληθές ὅτι δὲν ἡδυνήθημεν νὰ διακρίνωμεν του τὴν συνήθη ὑπογραφὴν τοῦ Θεοτοκόπουλου μὲ Βυζαντινοὺς χαρακτῆρας ὡς ἑκῆς:

ΑΩΜΙΝΙΚΟ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟ:
ΚΡΗΤΙΚΗ ΕΠΟΙΗ

· Αλλ' εἰς τὸ ἔργονέχει ἐπικαθήσεις ὡς ἐκ τοῦ χρόνου ἀρκετὴ κόνις καὶ ἵσως ὅταν καθαρισθῇ νὰ δώσῃ τὴν προτέραν λαμπρότητα αὐτοῦ μὲ τὴν ὑπογραφήν τοῦ τεχνίτου.

· Οπωσδήποτε ὅμως ευρίσκομεθα πρὸ ἕνος ἔργου πρωτότυπου τῆς σχολῆς τοῦ Τισσανοῦ, φεροντος ὅλον τὸν χαρακτήρα καὶ τὸν χωριστισμὸν τῶν ἔργων τοῦ Θεοτοκούλου, ὅπως εἴργαζετο κατὰ τὴν πρωτην περίοδον τῆς τέχνης του ἐν Βενετίᾳ.

· Ο Palomino βεβαιώνει, ὡς ἀναφέρει ὁ Ticozzi εἰς τὸ Λεξικὸν τῶν ζωγράφων, ὅτι πολλαὶ προσωπογραφίαι τοῦ Θεοτοκούλου ἔφαίνοντο ὡς νὰ ἐζωγραφήθησαν ἀπὸ τὸν Τισσανόν.

· Επὶ τῇ εὐκαιρίᾳ μᾶλιστα ταῦτη δὲν κρίνω δύλως ἀσκοπούν νὰ διευκρινήσω ζήτημα, τὸ δόποιον ἵσως ἐπιδρᾷ σπουδαῖως διὰ τὴν ἑξέτασιν τῆς καθόλου τέχνης τοῦ μοναδικοῦ τούτου Ἔλληνος καλλιτέχνου τῆς Ἀναγεννήσεως.

· Πλεῖστοι ἐν Εὐρώπῃ ἀναφέρουν τὸ σημεῖον τοῦ Θεοτοκούλου Teoscopoli. Ο κατάλογος τοῦ Μουσείου τῆς Νεαπόλεως ὑπὸ τὸ σημεῖο τοῦτο ἀναφέρει τὰ ἔργα τοῦ Θεοτοκούλου. Ο Ticozzi εἰς τὸ περίφημον Λεξικὸν τῶν ζωγράφων τὸ δόποιον ἐτυπώθη εἰς τὸ Μιλάνον τὸ 1818 ὡς ἑξῆς ἔχει καταχωρημένον τὸ σημεῖο τοῦ Ἔλληνος τούτου ζωγράφου: Domenico delle Greche detto Domenico Teoscopoli.

· Υποθέτω δὲ τὶ κακὴ ἀνάγνωσις τοῦ Θεοτοκούλου μὲ τοὺς βυζαντινοὺς χαρακτῆρας ποὺ

Δ. Θεοτοκούλου.

· Η ἀποκαθήλωσις.

ὑπέγραψε τὰ ἔργα του, ἔφερε τὴν σύγχυσιν ὡς πάρος τὴν ὄρθην γραφὴν τοῦ ὄνοματός του.

· Άλλα καὶ πολλοὶ ἔκ τῶν πραγμάτευθέντων ἐσχάτως ἐν Εὐρώπῃ περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Θεοτοκούλου ἀναφέρουν αὐτὸν ὡς γιωστὸν ὑπὸ τὸ σημεῖο il Greco. Εν τούτοις ὁ Stefano Ticozzi εἰς τὸ Λεξικὸν τῶν ζωγράφων ὑπὸ τὸ σημεῖο Greco ἀναφέρει ἂλλον Ἔλληνα ζωγράφον μαθητὴν τοῦ Pelegrino du Udine, δ ὅποιος ὡς βεβαιοῦν οἱ σύγχρονοι συγγραφεῖς ἦτο ἀρκετὰ καλὸς ζωγράφος.

· Εὐχῆς ἔργον θὰ ἥτο ἢν τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ μεγάλου Ἔλληνος ζωγράφου ἐγίνετο κτῆμα τῆς ἀρτιστικής Ελληνικῆς Πινακοθήκης.

ΘΩΜΑΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ γλύπτης

Χ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ Χ

· Η «Διάπλασις»

· Οταν εἰσῆλθα εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρασσοῦ» καὶ τὴν εἶδα γεμάτην ἀπὸ μικρόκομον καὶ μητέρας — τὴν αἴθουσαν ἡτοι μᾶς ἔχει συνειθῆση ἔνως τῶρα εἰς γηραλέας μορφὰς καὶ προώρους φαλάρων—ἐνόμισα δὲ τὸ πρόκειτο περὶ σχολικῶν ἔξετάσεων. Άλλ' αἱ σχολικαὶ ἀναμνήσεις στενότατα συνδέονται πρὸς τὸ ἔργον τῆς «Διαπλάσεως τῶν παιδῶν». Εἰς τὴν αἴθουσαν ἔκεινην τρεῖς γενεῖ συντριψθήσαν. Οἱ πάπτοι, οἱ ὅποιοι δταν ἔξεδόθη ἢ «Διάπλασις» ἡσαν γονεῖς, οἱ σημειώγοι γονεῖς οἱ ὅποιοι ἡσαν τότε παιδά, καὶ τὰ τέκνα τῶν τέως νεαρῶν συνδομητῶν. Καὶ ἡ συνάδωσις αὐτὴ ἐγένετο πέριξ ἑνὸς ἀνθρώπου, δοτὶς κατοις εἰργάσθη ἐπὶ τριάκοντα δὲ τὴη, δὲν φαίνεται νὰ ἔχῃ ἡλικίαν περισσοτέραν τῶν ... τριάκοντα εἴτε τῶν. Τοῦτο ἔξηγετ τὸν λόγον διατὶ ἡ «Διάπλασις» ἀπὸ νὰ γηράσῃ φαίνεται ἀνθηροτέρα ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ἐλκυόνουσα οὕτω τὴν ζηλοτυίαν τῶν δμο-

φύλων της, εἰς ἃς τὸ ἀνιτίθετον συνιθαίνει. · Η συγκέντρωσις ἐκείνη ἦτο χαρακτηριστικωτέρα ἀπὸ κάθε πανηγυρικὸν λόγον καὶ ὑμηρούσαν δισφαλδες νὰ ἡσαν διληώτεροι οἱ διμιήσαντες, ἀφοῦ ὀμήλουν τόσα εὐγνώμονα μάτια μητέρων—πρώην συνδομητοῖσαν—καὶ τόσα χαρωπὰ χελή παιδίων—τωρινῶν συνδομητῶν. Αἱ ἐκφραστικαὶ ἐκείναι φυσιογνωμίαι διειλάλονται εὐγλωττας ποδὸν ἀποτελεσματικὴ καὶ πόσον ἐπωφελής ὑπῆρξεν ἡ ἐργασία τῆς «Διαπλάσεως».

· Η ἔκδοσις τοῦ περιοδικοῦ συνέπεσε μὲ τὰ ἐπὶ τῆς ἐργασῆς μον εἰς τὸ «Ἐλληνικὸν σχολεῖον». Ἐνθυμοῦμας ἀκόμη ζωγρότατα μὲ πόσην ὑπερηφάνειαν εἶχα εἰς διαρκῆ ἐκδεσιν ἐπάνω εἰς τὸ μικρὸ μον τραπεζάκι τὸ β' ἡ γρύλλον—δέρη ἐνθυμοῦμαι πλέον—εἰς τὸ ὅποιον ἀνεγράφετο τὸ δνομά μον ὡς λότον ἐνδὲ αἰνῆματος. · Εκτοτεί λόφον ἐγραφα χειρογράφων καὶ ἐπανειλημμένως εἶδα τὸ